

Hakikat O Kadar Aşıkarken

– safdeha · 04 Nisan 2021

İnsanlar Kur'an ışığından uzaklaştıkça, kendi özünü kaybeder ve kendi karanlığında kaybolur. Adam olmaktan çıkar, başkalarına kul olur. Ne güven verir, ne saltanatı kalıcıdır. Hak yolda gidene çamur atmak, onu karalamak, suçlamak, eleştirmek, yerden yere vurmak tek gayesi olur. Aslında elinden gelse bu dünyada yaşamasına bile tahammülü yoktur. Hani Hak yolda giden de bu dünyada yaşamaya pek hevesli değildir, bir an önce Rabbine vuslatı düşlemektedir ancak, bir ömürle sınırlı zaman diliminde kendisine sunulan her sınava direnıp geçmek ve hakikat çizgisinden ayrılmamak onun vazifesidir.

Onunla savaşımlar aslında verdikleri bu şiddetli sınav ile onun öbür dünyasını kurtardıklarının farkında bile değildir. Onların acı çekmeleri çok hoşuna gider, kusurlu davranmalarını dört gözle bekler, hani nerede hata yapsa da gözünü çıkarsam diye sabırla takip eder. Tuttukları yolun yanlışlığını ispat etmekle bir ömür kıvrır dururlar. Eh yani ölüm onlara da gelir çatar. Çok sevdikleri ve ayrılmak istemedikleri dünyayı terk etmek zorunda kalırlar. Üstelik, her zaman zenginlik ve gençlik ile tutundukları güçte kendilerine terk eder. Ömrü boyunca burnu dik ve havada gezdikleri dünyasında artık üzerine bastıkları ve görmedikleri toprağın içine gömülürler. Ayna karşısında ne kadar güzelim diyerek geçirdikleri bedenleri çürümeye ve yok olmaya başlar.

İşte o zaman derler ki, Kur'anda ki Furkan suresi 27 ve 28. ayetlerin deyimiyle, "O Gün ki, vaktiyle haksızlığı kendisine yol edinmiş olan kişi ellerini kemirip, "Ah, n'olurdu, resulün gösterdiği yolu tutmuş olsaydım!" diyecek. "Vah bana, n'olurdu, falancayı kendime dost edinmemiş olsaydım!" Kim bilir ne görmüşlerdir. Gücün kimden geldiğini Kur'ana göre gördükleri kesindir.

Hani o gözler, dünyada körmüş...
Hani o kulaklar dünyada sağır olmuş...
Hani makam ve zenginlik masalmış...
Kimler kandırmışsa,
Aklına pranga vurmuşsa!

Şeytan diyecekler...
Onu suçlayacaklar...

İbrahim suresi 22. ayete göre, "İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azap vardır." diyerek şeytan bu savunmayı

ürütecektir.

Kur'an yaşadığımız dünyayı da, ölümden sonra gideceğimiz dünyayı da detaylı olarak anlatır. İşte ölünce Kur'ana tabii olanlara rahmet kapıları ne güzel açılacak. O kişiler Rabbimin vadettiğine kavuşacaklar. Elbette bunu anlamak ve Allah'a ve ahiret günününe iman etmek için zor tarafı. Hani masal derler ya, bir varmış, bir yokmuş... O toprağın altına girildiğinde masal da ölecek, gerçek şüphe götürmeden görülecek.

Yaşırken dünyada, Allah'a ve onun elçisine iman edip de keşke kendinizi kurtaracak Kur'an yoluna sıkı sıkıya sarılıydınız, keşke...

Saffet Kuramaz